

מ"ת 29992/05/16 - מדינת ישראל נגד ר ר ס

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 29992-05-16 מדינת ישראל נ' ס(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ר ר ס (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד אבי פרנקו

ב"כ המשיב: עו"ד עפרה סיבוני

החלטה

בפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים בעניינו של המשיב.

כתב האישום

- ביום 15.5.16 הוגש כתב אישום ולפיו ביום 12.5.16 בערב, כשחזרו המשיב ואשתו ברכבם מחגיגות יום העצמאות, פרץ ויכוח בין הנאשם לאשתו על רקע הרגלי שתיית האלכוהול של אשתו. בסמוך לחניית הבית, כיבה הנאשם את הרכב, ניגש המשיב למושב הנהג, שם ישבה אשתו, ותקף אותה בכך שסטר לה על פניה מספר פעמים.
- המתלון עבר עם משפחתו ברכב בסמוך וכשהבחין במעשי הנאשם, עצר את רכבו ופנה אליו כדי לברר פשר מעשיו.
- משסירב המתלון לדרישת הנאשם לעזוב את המקום, קילל אותו הנאשם ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו "חכה פה ימניאק אם יש לך אומץ אני כבר חוזר". הנאשם חזר אל המקום כשהוא מלווה בכלב מסוג פיטבול ללא רצועה או מחסום. הנאשם תקף את המתלון בכך שדחף אותו. המתלון דחפו בחזרה.
- בהמשך נשך הכלב את המתלון בזרועו ובכף רגלו וגרם לו חבלות.
- לאחר ששוטר, המתגורר בסמוך, התערב בנעשה התיישב המתלון ברכבו. אז ניגש אליו נאשם 2, אביו של הנאשם ואיים עליו.

6. הנאשם הרים אבן, רץ לעבר רכבו של המתלונן והכה באמצעותה ברכב ובכך גרם נזק לפח בחלק העליון של דלת הנהג.

7. בגין כך מיוחסות לנאשם העבירות הבאות: תקיפת בן זוג, 2 עבירות אימים, אי נקיטת צעדי זהירות בחיה, חבלה במזיד ברכב.

הבקשה

8. המדינה עותרת למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו. הבקשה נסמכת על עילת המסוכנות של המשיב כלפי הציבור וכלפי אשתו בפרט, בעניינה גם קמה חזקת מסוכנות. בנוסף, נסמכת טענת המסוכנות על עברו הפלילי של המשיב הכולל עונש מאסר על תנאי בגין עבירת אימים.

טענות הנאשם

9. בדיון שהתקיים בפני הבוקר לא הותירה ב"כ המבקש אבן על אבן. נטען באריכות לפגמים בחומר הראיות ולכרסום בהן, לפגמים באופן ניהול החקירה, לפגמים באופן ניסוח כתב האישום וכן נטען לחולשת עילות המעצר. בהתחשב בכל אלה נתבקש בית המשפט לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בדמות מעצר בית בבית אחותו וגיסו באשקלון, בפיקוח ערבים מקרב בני המשפחה. בנוסף, הוגש לבית המשפט ע"י ב"כ המשיב סרטון שהוא צילום של חלק מסרטון ממצלמות האבטחה בבית הנאשם - מצלמות אשר לא נתפסו על ידי המשטרה וכן טען, זהו אחד ממחדלי החקירה בתיק.

10. טענות ב"כ הנאשם בקשר לראיות בקשר לראיות הן, בתמצית:

א. הראיות בקשר לתקיפת אשת המשיב מבוססות כולן על עדות המתלונן ואשתו, כאשר אשת המשיב מכחישה את המעשים ותצלומה בתחנת המשטרה מלמד על היעדר חבלות. אין לתת אמון בתיאור מעשי האלימות מפי המתלונן ואשתו, שנבע מן הצורך להעצים את האירוע לאחר שיצא מכלל שליטה ולאחר שהמתלונן עצמו נהג בו באלימות. אשת המשיב מוסרת גרסה שניכר ממנה כי אין בה ניסיון ליפות את המציאות ואולם היא מכחישה את המפורט בכתב האישום. ב"כ הנאשם מחזקת דבריה בעובדה, שפניית אשת המתלונן למשטרה נעשתה בתום האירוע ולא מיד כשנחשפו לאלימות הנטענת של הנאשם כלפי אשתו. נטען, כי המתלונן ואשתו טעו בפרשנות האירוע לו נחשפו בין הנאשם ואשתו וסברו בטעות כי הויכוח בניהם הוא אירוע של אלימות של הנאשם כלפי אשתו ולאחר שהאירוע יצא משליטה, באשמת המתלונן, מסרו תיאור מוגזם של ההתרחשות כצידוק בדיעבד.

ב. קיימות בתיק ראיות המחלישות את טענת המאשימה בדבר התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי המתלונן ומחזקות את טענתו להתנהגות אלימה מצדו של המתלונן דווקא. כך, למשל, בהתייחסות המודיע למשטרה המדווח על תגרה (ולא על תקיפה חד צדדית של המתלונן), בעדותו של השוטר רן רוזנר המתגורר בשכנות והגיע אל המקום ובדוחות השוטרים. כמו כן בסרטון שהוגש נראה המתלונן כשהוא מנופף בידיו ועולה ממנו כי מדובר בהמולה, הגם שהאירוע התרחש בקצה התמונה ומרחוק ולא נראה כולו.

ג. נטען כי הכלב המדובר אינו פיטבול אלא גור כלבים מגזע מעורב וכי אין בתיק ראיה המלמדת אחרת. עוד נטען, כי אין ראיה לכך שהכלב תקף את המתלונן כלל, כי החבלות על גופו של המתלונן הן תוצאה של נשיכה ומכל מקום, כי הנאשם לא פעל באופן אקטיבי להבאת הכלב אל המקום או לכך שתקף את

עמוד 2

המתלונן.

ד. נטען, כי אף שכתב האישום נוקט לשון 'הרגלי השתיה' של המשיב, אין לכך ביסוס בחומר הראיות ואף המתלוננת אינה טוענת כי למשיב הרגלי שתיה אלא כי שתה באירוע זה ועל כך פרץ ויכוח. גם מהרשעתו הקודמת של המשיב בעבירה של נהיגה בשכרות אין ללמוד על בעיית שתיה.

ה. נטען לסתירות בעדויות המתלונן ובין עדות אשתו ועדותו של השוטר רן רוזנר. עדות הנאשם עצמו מתיישבת עם עדותו של השוטר רן רוזנר.

ו. יש לזקוף לזכות הנאשם מחדלי חקירה דוגמת הימנעות מתפיסת מצלמות האבטחה בבית הנאשם, אף שברור מן התיק כי דבר קיומן היה ידוע לשוטרים, יש לקרוא את חומר הראיות באופן ביקורתי על רקע התנהלותה המגמתית של המשטרה הנלמדת, בין היתר, מהימנעות לתעד פעולות שונות שבוצעו כגון פנייה לחמתו של הנאשם, אמא של אשתו, בנסיון לברר על רקע של התנהגות אלימה של הנאשם כלפיה והתשובה החד משמעית שעל פי הטענה נתקבלה; וכגון שיחה בין החוקר ובין ב"כ הנאשם לעניין המצאת הסרטון שהוגש לבית המשפט מתוך מצלמות האבטחה; מן ההחלטה להגיש כתב אישום גם נגד אביו של הנאשם ולעומת זאת לסגור את התיק נגד המתלונן.

11. לעניין עילת המעצר נטען, כי עברו של המשיב אינו מכביד וכי מלבד ההרשעה האחרונה בגינה קיים עונש מאסר על תנאי בעבירת איומים, כאשר ההרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות היא מאותו אירוע, קיימת הרשעה אחת במסגרת איחוד תיקים מבית המשפט לנוער. המשיב עבר מאז דרך ארוכה, התחתן ומכל מקום החלופה המוצעת, הכוללת גם ערבים אשר התנסו בעבר בהצלחה בפיקוח על המשיב, די בה לאיין את המסוכנות.

עמדת המדינה

12. המדינה מתנגדת לחלופה המוצעת וסבורה כי היא אינה מתאימה במקרה זה ואולם טענת המדינה היא, כי שום חלופה לא תסכון במקרה זה.

דיון והכרעה

13. אומר כבר כעת, כי לאחר שקראתי בעיון את חומר החקירה ודקתי בטענות ב"כ המשיב אני סבורה כי קיימת תשתית ראייתית מספקת וחשש למסוכנות לפחות בכל הנוגע לעבירת האלימות כלפי אשתו של הנאשם, אשר אינם מאפשרים את שחרורו לחלופה המוצעת. לכל הפחות, יש לקבל במקרה זה תסקיר שירות המבחן וכל אני מורה.

14. די בקיומן של ראיות לכאורה להתנהלות האלימה של המשיב כלפי המתלוננת, בשים לב לכך שהחלופה המוצעת הינה בבית אחותו של המשיב ובפיקוח גיסו, אחיותיו הצעירות ממנו ואמו, כדי למנוע את האפשרות לשחררו לחלופה זו, ללא תסקיר. יוזכר בהקשר זה, כי הנאשם ואשתו מתגוררים בבית הוריו של הנאשם והאירועים המיוחסים לו בכתב האישום בוצעו בפתח ביתם.

15. תלונת המתלונן ואשתו בנוגע למה שראו עיניהם ברורה. המתלונן עצר את רכבו, בו שהו באותה עת כל בני משפחתו, על מנת להושיט עזרה לאישה אותה ראו כשהיא מוכה על ידי הנאשם. המתלונן ואשתו ראו את האישה בוכה, והיא אינה מכחישה את הדבר בהודעתה. התיאור העולה מהודעותיהם אינו מתיישב עם

גרסתה של האשה לאירועים, ודאי לא עם גרסת הנאשם אשר מרחיק עצמו בהודעתו גם מעניינים המתוארים בבירור על ידי המתלוננת. מבלי להכריע בשלב זה בטענות מהימנות לא נראה על פני הדברים כי קיים מניע למתלונן ולאשתו שלא לומר אמת בעניין זה ומלכתחילה לא היה להם מניע להתערב בעניין לו להם, כשילדיהם הקטינים ברכב, לולי ראו את אשר תיארו בהודעותיהם במשטרה וסברו כי מדובר במי שזקוקה לסיוע. ההסבר שהוצע על ידי ב"כ המשיב יבחן במסגרת התיק העיקרי ואולם אין בו כדי להביא לכרסום הנטען בראיות בשלב זה של הדיון. אינני מקבלת את הטענה, כי המכות כפי שתוארו על ידי המתלונן ואשתו צריכות היו בהכרח לגרום לחבלות בפניה של המתלוננת. אציין, כי גם לדברי האשה בהודעתה, הרקע למריבה (הלא אלימה) בינה ובין הנאשם היה רצונה ללכת לישון אצל אימה בשל כעסה על המשיב על כך ששתה יותר מדי ומעשיו של הנאשם נועדו למנוע זאת ממנה.

16. די לעניות דעתי באמור לעיל על מנת לקבוע כי החלופה המוצעת אינה מתאימה, ודאי שלא בטרם נבחנה לעומק על ידי שירות המבחן ואושרה על ידו. ללא בחינה כאמור וללא הערכה מקצועית של מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב אין אפשרות אמיתית להעריך בשלב זה של הדיון האם יש בהודעתה של אשתו של המשיב כדי לתמוך בטענותיו - הן לעניין הראיות והן לעניין המסוכנות - או שמא יש בה כדי לעורר דאגה יתרה מפני המתרחש בין בני הזוג, המתגוררים, כאמור, דרך קבע בבית הורי המשיב.

17. אני סבורה גם לו קיבלתי באופן מלא את יתר טענות ב"כ המשיב, לא היה בכך כדי לאפשר את השחרור לחלופה זו ללא תסקיר ולהבטיח בכך באופן מספק את שלומה של המתלוננת.

18. נוכח מסקנתי זו לא מצאתי לנכון להיכנס לעובי הקורה ביתר הטענות שנטענו במקרה זה ואסתפק במספר הערות.

א. אכן, מלבד המתלונן אף אחד מן הנחקרים בתיק לא ייחס לנאשם כי שיסה בכוונה את הכלב במתלונן. המאשימה בחרה שלא לאמץ את גרסת המתלונן בעניין זה בכתב האישום וייחסה לנאשם אך עבירת רשלנות בהקשר זה. לעניין זה קיימות ראיות לכאורה ואף אשתו של הנאשם מחזקת את האמור והדבר בולט בעיקר על רקע הודעת הנאשם עצמו אשר מכחיש מכל וכל כי הכלב יצא מן הבית והיה במקום.

ב. צודקת ב"כ המשיב, כי דבר קיומן של מצלמות היה ידוע למשטרה כבר מראשית הדברים, כמתואר בדו"ח הפעולה ואין בתיק הסבר מספק מדוע אלה לא נתפסו כבר עם הגעת השוטרים לאירוע ולכל הפחות בהמשך הדרך, מלבד דבריה של אמו של הנאשם, בסוף חקירתה, שאין רואים במצלמות שכן במזכר מיום 14.5.16 עולה בבירור, כי קיים סרטון אשר הועבר לב"כ הנאשם ומכאן טענתה לגבי היעדר תיעוד מספיק של שיחתה עם החוקר. כידוע, בשלב הדיוני הזה בית המשפט בודק את הראיות המצויות לפניו ולא את אלה שאינן נמצאות. צפיתי מספר פעמים בסרטון שהוגש על ידי ב"כ המשיב ולא עלה בידי לחלץ ממנו דבר בעל ערך - לכאן או לכאן זולת ההבנה, כי בסופו של האירוע היתה במקום המולה.

ג. ואולם, עובדה זו עולה מעדויותיהם של כל הנחקרים, כולם - מלבד הנאשם עצמו אשר בעדותו מכחיש גם עניינים המתוארים על ידי אשתו ועל ידי השוטר רן רוזנר - כגון שהמתלונן אכן הרים את בנו הקטן בידיו, שהנאשם חזר אל המקום עם כלבו וגם את דבר הפגיעה באבן ברכבו של המתלונן, המתואר על ידי אשתו של הנאשם. יצוין, כי מקריאת הודעתו של השוטר רן רוזנר - שגם ב"כ המשיב מסכימה כי אין סיבה להטיל בה ספק - עולה, כי הנאשם חזר אל הבית לאחר שהפריד בינו ובין המתלונן וכשסבר שהאירוע כבר הסתיים, חזר פתאום הנאשם אל המקום מן הבית, בלוויית הכלב. השוטר רוזנר

לא היה באירוע מראשיתו ואולם מן השלב בו הגיע אל האירוע הוא מתאר כי המתלון כמו גם הנאשם קיללו זה את זה אך לא היה ביניהם מגע פיסי.

ד. מכל מקום, הסרטון שהוגש לי באיכות ירודה. אין מדובר בסרטון המקורי כי אם בצילום של הסרט באמצעות טלפון סלולארי. אף לא ברור מן הסרטון שהוגש לי כי מדובר ברצף לא קטוע של הסרט והוא הדין גם לגבי סיום הצילום, שנראה כי איננו בסוף האירוע.

ה. נראה, כי יש צדק בדברי ב"כ המשיב, כי מלבד עדותו של המתלון, אין ראיה לכך שהחבלות נגרמו מן הכלב והתמונות שבתיק כשלעצמן אינן מאפשרות את הקביעה כי מדובר בסימני נשיכה. לא נמצאה בתיק תעודה רפואית התומכת בטענת המתלון בעניין זה. השוטר רן רוזנר אשר נכח באירוע בשלב זה לא ראה כי הכלב נשך את המתלון ולא ייחס לכלב התנהגות תוקפנית. אני מסכימה עם ב"כ המשיב, כי לעניין זה מדובר בראיות ברף הנמוך ולו דובר במקרה זה באירוע המבוסס על מעשי הכלב בלבד, לא הייתי מוצאת לנכון להורות על המעצר.

ו. לעניין הטענה בדבר ציון בכתב האישום כי הרקע למריבה בין הנאשם לאשתו הוא הרגלי השתייה שלו ראשית יצוין, כי דומה שאין מחלוקת כי הנאשם אכן היה שיכור במהלך האירוע ואף הוא עצמו מתאר את מצבו כ"מסטול". אשתו של הנאשם מציינת בהודעתה, כי הנאשם איננו שתיין וכי שתה לרגל יום העצמאות ואולם מהודעתה גם עולה, כי אין מדובר באירוע חד פעמי וכי נושא השתייה של המשיב כבר עמד ברקע למריבות ביניהם בעבר, או כדבריה: "אני כועסת עליו כשהוא שותה יתר מדי". על רקע הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירת נהיגה בשכרות אני מסכימה עם ב"כ המבקשת, כי מדובר לכאורה בגורם מגביר מסוכנות. ודאי וודאי מקום בו מדובר בעבירה המקימה חזקת מסוכנות. הוא הדין ביחס לעונש המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד המשיב.

19. נוכח כל האמור לעיל, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של המשיב במסגרתו יעריך את מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור בכלל ולאשתו בפרט וייתחם גם לנושא הרגלי השתייה של המשיב והשפעתם על התנהגותו. שירות המבחן יבחן את החלופה המוצעת וייתן המלצותיו.

20. עם קבלת תסקיר שירות המבחן יזומנו הצדדים לדיון בפני כב' השופט אמיר דהאן.

21. הנאשם ייעצר עד החלטה אחרת.

22. המזכירות תמציא פרוטוקול הדיון מהיום והחלטה זו לשירות המבחן.

23. תיק המשטרה יוחזר לב"כ המבקשת באמצעות המזכירות.

24. מכשיר דיסק-און-קי יוחזר לב"כ המשיב באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ו, 16 מאי 2016, בהעדר הצדדים.